

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KATOWICACH**

Katowice, dnia 12 września 2013 r.

RKT-430-05/13/AD

DECYZJA Nr RKT- 26 / 2013

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej przeciwko Rajmundowi Michałowskiemu GRAFIKOM w Jastrzębiu – Zdroju, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy **nakłada się** na Rajmunda Michałowskiego GRAFIKOM **karę pieniężną** w wysokości **6000 PLN** (słownie: sześciu tysięcy złotych), co stanowi równowartość 1467,64 euro (słownie: jednego tysiąca czterystu sześćdziesięciu siedmiu euro sześćdziesięciu czterech centów), za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RKT-403-07/13/AD mającego na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Rajmunda Michałowskiego GRAFIKOM w Jastrzębiu – Zdroju.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obciąża się Rajmunda Michałowskiego GRAFIKOM kosztami opisanego na wstępie postępowania oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie **15,05 PLN** (słownie: piętnastu złotych pięciu groszy), w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W dniu 24 czerwca 2013 r. wszczęto z urzędu postępowanie administracyjne przeciwko Rajmundowi Michałowskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą GRAFIKOM (zwanemu dalej także przedsiębiorcą). Powodem wszczęcia niniejszego postępowania było to, że przedsiębiorca nie udzielał odpowiedzi na kierowane od niego wezwania, pomimo iż ciąży na nim taki obowiązek. Przedsiębiorca nie ustosunkował się do postawionego mu zarzutu, ani nie udzielił informacji, o jakie do niego wystąpiono. Pismem z dnia 20 sierpnia 2013 r. (dowód: karta nr 22) został on zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w ramach niniejszego postępowania administracyjnego, a w przewidzianym terminie nie skorzystał on z prawa do zapoznania się z nim i przedstawienia swego stanowiska w sprawie.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Rajmund Michałowski prowadzi działalność gospodarczą m. in. w zakresie telekomunikacji przewodowej na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dowód: karta nr 7).

W sprawie działalności Rajmunda Michałowskiego, w dniu 22 stycznia 2013 r. wszczęto z urzędu w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postępowanie wyjaśniające (RKT-403-06/13/AD). W ramach tego postępowania kilkakrotnie występowano do przedsiębiorcy o przekazanie informacji i dokumentów niezbędnych do podjęcia decyzji o zasadności postawienia przedsiębiorcy zarzutu naruszenia art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów lub o braku podstaw do podejmowania takich działań.

Pierwsze wezwanie wystosowano dnia 22 stycznia 2013 r. (dowód: karta nr 6). W piśmie tym określono wzywając podając jego imię i nazwisko oraz sformułowano żądanie przekazania informacji i dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia sprawy. W wezwaniu tym zwrócono się mianowicie o:

- przekazanie dokumentów rejestrowych dotyczących nadania numerów identyfikacyjnych NIP i REGON,
- wskazanie, jakie wzorce umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych w zakresie dostępu do Internetu przedsiębiorca stosuje w obrocie konsumenckim od sierpnia 2012 r.,
- przesłanie ww. wzorców,
- przesłanie dwóch przykładowych umów faktycznie zawartych z konsumentami z wykorzystaniem każdego ze stosowanych przez przedsiębiorców wzorców, o jakich mowa powyżej,
- określenie zasad przeprowadzonej w sierpniu 2012 r. akcji informacyjnej skierowanej do osób związanych z JSK s.c. umowami o świadczenie usług telekomunikacyjnych o dostęp do Internetu, w ramach której przedsiębiorca miał wskazywać na konieczność zmiany tych umów oraz proponować zawarcie umów z firmą prowadzoną przez niego indywidualnie. W związku z powyższym wystąpiono o:
  - a. wskazanie ram czasowych prowadzonej akcji informacyjnej, o jakiej mowa powyżej;
  - b. określenie sposobu informowania dotychczasowych kontrahentów JSK s.c. o konieczności zmiany umowy (ustnie w mieszkaniach konsumentów, telefonicznie, listownie itp.) oraz o wskazanie kto przekazywał powyższe informacje. W przypadku, jeśli konsumenci otrzymywali jakiegokolwiek informacje na piśmie, prosimy o przesłanie wzorów wystosowanych pism, a także trzech przykładowych pism faktycznie przekazanych konsumentom;
  - c. wskazanie, czy konsumenci byli informowani, że kolejna umowa będzie mogła zostać zawarta z Panem, jako podmiotem prowadzącym działalność indywidualnie, a jeśli tak, to prosimy o udokumentowanie powyższego;
  - d. wskazanie ilu konsumentów zrezygnowało w drugiej połowie 2012 r. ze świadczonych przez Pana indywidualnie usług. Na potwierdzenie tego prosimy o przesłanie pism, w których konsumenci wypowiadali umowy;
  - e. określenie, czy spółka JSK w drugiej połowie 2012 r. prowadziła działalność polegającą na świadczeniu usług telekomunikacyjnych z zakresu dostępu do Internetu.

W przedmiotowym wezwaniu wskazano również podstawy prawne, na jakich żądanie Prezesa Urzędu oparto, zakreślono przedsiębiorcy 7-dniowy termin do udzielenia odpowiedzi liczony od momentu doręczenia przedmiotowego wezwania.

W wezwaniu tym wyjaśniono ponadto, że wyszczególnione w nim informacje i dokumenty są niezbędne do wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy

konsumentów. Przedsiębiorca został także pouczone, iż zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy. Wzywano go także, że nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na przedsiębiorcę kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt. 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Pismo to zawierało ponadto informację na temat nazwy i adresu organu wzywającego, a na końcu zostało opatrzone podpisem Dyrektora Delegatury.

Wyżej opisane wezwanie z dnia 22 stycznia 2013 r. zostało przedsiębiorcy doręczone dnia 25 stycznia 2013 r. (dowód: karta nr 21). Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na ww. wezwanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Drugie wezwanie wystosowano do przedsiębiorcy dnia 15 lutego 2013 r. (dowód: karta nr 8). Zawierało ono takie same elementy, jak pismo poprzednie, z tym, że zakreślono w nim przedsiębiorcy 5-dniowy termin do udzielenia informacji.

Pismo to doręczono przedsiębiorcy w dniu 4 marca 2013 r. (po powtórny awizowaniu, dowód: karta nr 9). Przedmiotowe pismo zostało osobiście odebrane przez przedsiębiorcę. Także i ono pozostało bez odpowiedzi.

Kolejne, **trzecie wezwanie**, wystosowano 29 marca 2013 r. (dowód: karta nr 10). Treść przedmiotowego pisma była identyczna z treścią dwóch poprzednich wezwań z zastrzeżeniem dotyczącym wyznaczonego przedsiębiorcy terminu, w jakim winien on odpowiedzieć na wezwanie. W piśmie tym wezwano przedsiębiorcę do udzielenia odpowiedzi w terminie 3 dni od daty jego otrzymania.

Niniejsze pismo zostało zwrócone z adnotacją „nie zastano awizowano 03.KWI.2013” oraz „Powtórne awizo dnia 11-04-2013” (dowód: karty nr 11 – 12).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

I.

W art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przewidziano jeden z najważniejszych środków, przy pomocy którego Prezes Urzędu realizuje swoje ustawowe zadania. Art. 50 ust. 1 ww. ustawy stanowi bowiem, że przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Realizacja zadań spoczywających na Prezesie Urzędu podejmowanych w interesie publicznoprawnym wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców, wobec czego na wypadek nieudzielenia przez przedsiębiorcę wymaganych informacji i dokumentów przewidziano możliwość zastosowania względem takiego podmiotu sankcji finansowej. Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może w drodze decyzji nałożyć na przedsiębiorcę, który nie spełnił ciążącego na nim z mocy art. 50 ust. 1 ww. ustawy obowiązku, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, przy czym możliwość taka istnieje bez względu na winę przedsiębiorcy lub brak możliwości jej przypisania.

Obowiązek sformułowany w art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz przewidziane prawem sankcje za jego niedopełnienie odnoszą się do przedsiębiorców.

Stosownie do art. 4 pkt. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów za przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 672) przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą, natomiast działalnością gospodarczą jest w myśl art. 2 przedmiotowej ustawy zarobkowa działalność usługowa. Rajmund Michałowski jest osobą fizyczną prowadzącą zarobkową działalność usługową (dowód: karta nr 7), a zatem posiada przymiot przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, jak i ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W związku z tym Rajmund Michałowski jest zobligowany do przekazania na żądanie Prezesa Urzędu informacji i dokumentów, jeśli ten występuje na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Jak wykazano powyżej Prezes Urzędu kilkakrotnie występował do przedsiębiorcy o przekazanie określonych dokumentów i informacji. Wezwania, w których określono zakres żądania Prezesa Urzędu, sporządzono w dniach 22 stycznia 2013 r. (dowód: karta nr 6), 15 lutego 2013 r. (dowód: karta nr 8) oraz 29 marca 2013 r. (dowód: karta nr 10).

Zgodnie z art. 54 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w wezwaniu trzeba wskazać:

- nazwę i adres organu wzywającego;
- imię i nazwisko wzywanego;
- w jakiej sprawie oraz w jakim charakterze i w jakim celu zostaje wezwany;
- czy wezwany powinien się stawić osobiście lub przez pełnomocnika, czy też może złożyć wyjaśnienie lub zeznanie na piśmie;
- termin, do którego żądanie powinno być spełnione,
- skutki prawne niezastosowania się do wezwania.

Ponadto, stosownie do art. 54 § 2 k.p.a. wezwanie powinno być zaopatrzone podpisem pracownika organu wzywającego, z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego podpisującego.

Zgodnie natomiast z art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów żądanie formułowane przez Prezesa Urzędu powinno zawierać

- wskazanie zakresu informacji;
- wskazanie celu żądania;
- wskazanie terminu udzielenia informacji;
- pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Analiza wystosowanych do przedsiębiorcy wezwań daje podstawy do przyjęcia, że zostały one sformułowane w sposób prawidłowy i obejmowały wszystkie wymagane prawem elementy. Przedsiębiorca otrzymał zatem jasną i jednoznaczną instrukcję, wedle której powinien działać. Wiedział, jakich informacji popartych jakimi dokumentami Prezes Urzędu od niego oczekuje oraz w jakim trybie i terminie powinny one zostać przekazane. Przedsiębiorca został poinformowany, w związku z jakimi działaniami i w jakim zakresie prowadzonymi gromadzone są dane, o jakie do niego wystąpiono. Przedsiębiorca został także poinformowany, jaki organ administracji do niego występuje i kto faktycznie działa w jego imieniu. Przedsiębiorca miał wreszcie świadomość, jakie konsekwencje grożą w sytuacji, gdy z ciężącego na nim obowiązku nie wywiąże się. Został on bowiem poinformowany o możliwości nałożenia na przedsiębiorcę uchylającego się od wykonania ww. obowiązku kary pieniężnej przewidzianej w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

Dla rozstrzygnięcia rozpatrywanej sprawy istotne znaczenie ma również to, że mając na względzie przepisy art. 39, 42 i 44 k.p.a.¹ wszystkie wystosowane do przedsiębiorcy wezwania należy uznać za prawidłowo doręczone.

Pierwsze z wezwań zostało odebrane przez przedsiębiorcę osobiście dnia 25 stycznia 2013 r. (dowód: karta nr 22), natomiast drugie wezwanie doręczono adresatowi 4 marca 2013 r. (dowód: karta nr 9). Trzecie wezwanie zostało zwrócone do Urzędu z adnotacją „nie zastano awizowano 03.KWI.2013” oraz „Powtórne awizo dnia 11-04-2013” (dowód: karty nr 11 – 12), jednakże mając na względzie treść przepisu art. 44 k.p.a. pismo to należy uznać za doręczone w sposób zastępczy.

W wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/2004) Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Opinia ta została powołana także w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 września 2011 r. (sygn. akt XVII AmA 68/10).

Poczynione w sprawie ustalenia wskazują na to, że pisma Prezesa Urzędu zostały sformułowane prawidłowo oraz prawidłowo zostały przedsiębiorcy doręczone. Powyższe ustalenia dają zatem podstawy do przyjęcia, że po stronie przedsiębiorcy powstał obowiązek przekazania informacji i dokumentów określonych w pismach Prezesa Urzędu.

Warto podkreślić, że w wyroku z 11 kwietnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (sygn. akt XVII AmA 123/09) stwierdził, co następuje: *„Należy zaznaczyć, że żądanie dostarczenia informacji i dokumentów jest czynnością procesową Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o charakterze władczym, podejmowaną w celu zgromadzenia materiału niezbędnego do wykonania zadań określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, zarówno tych o charakterze orzeczniczym, jak i pozaorzeczniczym (np. badań i analiz rynkowych). Przedsiębiorca wezwany do*

---

¹ art. 39. Organ administracji publicznej doręcza pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529), przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione osoby lub organy.

art. 42 § 1. Pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy.

§ 2. Pisma mogą być doręczone również w lokalu organu administracji publicznej, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

§ 3. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób określony w § 1 i 2, a także w razie koniecznej potrzeby, pisma doręcza się w każdym miejscu, gdzie się adresata zastanie.

art. 44. § 1. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43:

1) operator pocztowy w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej - w przypadku doręczenia pisma przez operatora pocztowego;

2) pismo składa się na okres czternastu dni w urzędzie właściwej gminy (miasta) - w przypadku doręczenia pisma przez pracownika urzędu gminy (miasta) lub upoważnioną osobę lub organ.

§ 2. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata.

§ 3. W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia.

§ 4. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

przedłożenia określonych informacji i dokumentów ma obowiązek przekazać je w pełnym zakresie i we wskazanym terminie. Obowiązek dostarczenia informacji i dokumentów może być nałożony w każdym z postępowań uregulowanych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, a więc również w postępowaniu wyjaśniającym - i to bez względu na cel, któremu to postępowanie służy. Istotne jest, co należy wyraźnie zaznaczyć, że żądanie przedłożenia określonych informacji i dokumentów może być skierowane do strony postępowania, jak i do przedsiębiorcy, któremu status strony w danym postępowaniu nie przysługuje. Prezes UOKiK może, działając na podstawie przepisu art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zobligować do udzielenia informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy lub związku przedsiębiorców”.

Kara przewidziana w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów może zostać nałożona wówczas, gdy przedsiębiorca nie wykonał ciążącego na nim obowiązku niezależnie od tego, czy doszło do tego umyślnie, czy nieumyślnie. Nie ma więc znaczenia to, czy przedsiębiorca miał świadomość, iż niedopełnienie przez niego obowiązku udzielenia informacji podlega karze i działał ze świadomością skutków niedopełnienia tego obowiązku lub przynajmniej brał pod uwagę możliwość nałożenia na niego kary i poprzez swe zachowanie godził się na to, czy też działał nieumyślnie.

Od przedsiębiorcy, a więc podmiotu prowadzącego działalność w sposób profesjonalny, zawodowy, wymaga się, aby posiadał odpowiedni poziom wiedzy, a swe zadania wykonywał z odpowiednią starannością. W niniejszym przypadku, nawet jeśli przedsiębiorca nie znał reguł obowiązujących w toku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa Urzędu, w związku z prowadzonym w jego sprawie postępowaniem wyjaśniającym pozyskał niezbędne informacje. Pomimo tego nie udzielił odpowiedzi na skierowane do niego wezwania. Nie wskazał też żadnych argumentów przemawiających za tym, że niedopełnienie spoczywającego na nim obowiązku mogłoby być przez niego niezawinione, czy chociażby nieumyślne.

Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na żadne z wezwań skierowanych do niego w toku postępowania wyjaśniającego, nawet po wszczęciu niniejszego postępowania w sprawie nałożenia kary. Zaznaczyć jednak trzeba, że faktycznie odebrał on dwie z trzech skierowanych do niego przesyłek, wobec czego miał pełną świadomość spoczywającego na nim obowiązku. Ostatnie z wezwań nie zostało natomiast odebrane, co może świadczyć o tym, że przedsiębiorca świadomie uchylał się od udzielenia informacji na potrzeby prowadzonego postępowania wyjaśniającego.

W efekcie tego, pomimo prawidłowego doręczenia pism, w których precyzyjnie określono zakres stawianego żądania, Prezes Urzędu nie uzyskał od przedsiębiorcy ani informacji, ani dokumentów, o które się zwracał. To z kolei uniemożliwiło prawidłowe przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, w tym dotrzymanie ustawowego terminu zakończenia takiego postępowania.

Mając na względzie to, że po stronie przedsiębiorcy zaistniał obowiązek udzielenia odpowiedzi na skierowane do niego na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wezwania i przedsiębiorca z obowiązku tego się nie wywiązał, **zachodzą podstawy do zastosowania w niniejszym przypadku art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a więc do nałożenia na Rajmunda Michałowskiego kary za nieudzielenie informacji.**

Zgodnie z przywołanym art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć karę pieniężną stanowiącą równowartość do

50 000 000 euro. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs waluty euro w dniu 31 grudnia 2012 r. wyniósł 4,0882 PLN².

Kary nakładane na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów są karami związanymi z naruszeniami proceduralnymi uczestnika postępowania. Są to sankcje za naruszenie (niedotrzymanie) obowiązku natury procesowej o charakterze egzekucyjnym, prewencyjnym, represyjnym i dyscyplinującym. Mają one na celu skłonienie przedsiębiorcy do spełnienia nałożonego nie niego obowiązku oraz zniechęcenie do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w przyszłości. Nałożenie kary należy traktować jako podkreślenie naganności zachowania przedsiębiorcy. Orzeczone kara powinna więc stanowić dolegliwość dla uczestnika niniejszego postępowania. Jej nałożenie powinno również przyczynić się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji do tej, jaką opisano w niniejszej decyzji.

Nieudzielenie informacji stanowiło istotną przeszkodę w wykonywaniu podstawowych obowiązków Prezesa Urzędu, do których należy ocena, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W wyniku nieudzielenia odpowiedzi na postawione pytania niemożliwe stało się przeprowadzenie postępowania zgodnego z regułami wymaganymi przez ustawę o ochronie konkurencji i konsumentów, jak również Kodeks postępowania administracyjnego. Istotne jest również to, iż pomimo wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary Rajmund Michałowski nie dostarczył żądanych dokumentów oraz informacji.

Dokonane powyżej, w ramach opisu stanu faktycznego sprawy, ustalenia wskazują zaś, że działanie przedsiębiorcy było w pełni świadome, a zatem umyślne.

W świetle powyższych okoliczności **Prezes Urzędu ustalił karę pieniężną w wysokości 6000 zł (słownie: sześciu tysięcy złotych), co stanowi równowartość 1467,64 euro (słownie: jednego tysiąca czterystu sześćdziesięciu siedmiu euro sześćdziesięciu czterech centów)**. Zdaniem Prezesa Urzędu wymierzenie kary pieniężnej w tej wysokości jest uzasadnione stopniem zawinienia przez przedsiębiorcę.

Prezes Urzędu nakładając na przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu nieudzielenia informacji co do zasady może nałożyć ją w maksymalnej wysokości 50 000 000 euro. W przedmiotowym przypadku kara w wysokości 1467,64 euro stanowi jedynie 0,0029 % kary maksymalnej.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. W art. 111 ustawy wskazano jedynie, iż Prezes Urzędu przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych o których mowa m.in. w art. 106 tej ustawy, winien wziąć pod uwagę okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie jej naruszenie.

---

² Źródło: <http://nbp/home.aspx?navid=archa&c=/ascx/tabarch.ascx&n=a252z121231>

W niniejszym przypadku pomimo doręczania kolejnych wezwań kierowanych do przedsiębiorcy, a także pouczeń Rajmunda Michałowskiego, iż wszczęte zostanie postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej, w sytuacji nie dostarczenia Prezesowi Urzędu wskazanych wyjaśnień i dokumentów, przedsiębiorca ten w ogóle nie odpowiedział na skierowane do niego wezwania. Przedsiębiorca nie udzielił informacji nawet po wszczęciu niniejszego postępowania w sprawie nałożenia kary. Pod uwagę wzięto także upływ kilku miesięcy od momentu wystosowania pierwszego wezwania, w czasie których Prezes Urzędu oczekiwał na przekazanie określonych informacji i dokumentów. Przy określeniu wysokości kary zważono także na fakt, że przedsiębiorca nie dopuścił się wcześniej naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zakresie, jakiego dotyczy niniejsza decyzja.

W ocenie Prezesa Urzędu kara wymierzona w wysokości 6000 zł, stanowiąca równowartość 1267,64 euro, jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stanowiąc dolegliwość dla przedsiębiorcy, jednocześnie spełnia swą funkcję prewencyjną i wychowawczą.

Uwzględniając powyższe okoliczności orzeczono zatem, jak w punkcie I sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000.

II.

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Zgodnie natomiast z art. 264 § 1 k.p.a. jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie w sprawie nałożenia kary zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu w punkcie I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną. W związku z powyższym postanowiono obciążyć ww. przedsiębiorcę kosztami postępowania w wysokości 15,05 PLN (słownie: piętnastu złotych pięciu groszy).

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964r., Nr 43, poz. 296, ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu

Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II niniejszej decyzji, stosownie do treści art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479³² § 1 i 2 Kodeksu postępowania cywilnego, można wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Maciej Fragsztajn